

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XLIV. De fabro & terribilibus eius sagittis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Tiemo. Rectè interpretatus es rem. Sed nouimus aliquos Episcoporum si hanc vestem corpori proprio subtraherent, sanguini fortasse non negarent, qui terrena sapientiæ dediti, tales sumptus *fatuitatem* vocant, qui cor trahentes in terra, linguâ caelum pulsan, qui terrenum habentes fundamentû, rem suam humanis præsiidiis tutandam putant, moles turrium, & inertem massam murorum multis sumptibus coaceruantes, spiritualia munimenta floccipendunt. Verùm Ottoni beatissimo non ea mens erat, omnem fiduciam suam in diuinitatis ope collocabat; castra quidem & Vrbes ad terrenos vsus quandoque * parabat; sed longè maior Ecclesiarum vel monasteriorum ei cura fuit. quæ res etsi probatione non egeat, eò quòd manifesta sit; tamen, quia in mentem venit, rem paruam dico, vnde cordis eius directio altius intelligi possit.

* parabat.

De fabro & eius terribilibus sagittis.

CAPVT XLIV.

Tiemo.
Edit. Canis.
lib. 3. cap. 40.

Aber quidam peritissimus de arte sua Episcopo innotescere cupiens, telorum ac diuersi generis sagittarum, ad opus bellicum mirabiliter præparatarum, sportam plenam apportauit, vt in Urbibus & propugnaculis Episcopi futuris necessitatibus seruari debuissent. Episcopus verò gratias quidem egit homini pro munere dignam mercedem illi eò rependens; sed manu propria vnâ leuans, quæ triplici acie, ac longo acumine, visu etiam, terribilis erat. Quare, inquit, istam tam longam, tam subtilem, ram acutam fecisti? Faber, tales, inquit, facimus ad penetrandas loricas & clypeos. Impulsu enim ballistæ tales sagittæ nec scuto nec thorace tueri sinunt hominem. Episcopus, ego, inquit, agam, vt mortales se de his non mortificent, iubetque leuari omnes simul, sicut erant in cophino, portitoribus dicens: ferte eas Abbati Hermanno, rogantes diligenter, vt eas, mei causa, in opus Dei expendat, ne mortibus hominum coaptetur. Habebat autem opus in manibus, rectum videlicet consummati monasterij nostri.

Iucunda historia, de sagittis S. Othonis oblati.

Acceptis

Acceptis ergò sagittis, pabula retrò haſimenta omnibus conuolui iuſſit, ac de nobiliſſimis ſagittis, clauos tegularum fabricans, teſto Eccleſiæ illos coaptauit. Quæ res quidem, tametſi magna non eſt, magnæ tamen bonitatis indicio valet; ſicut enim ex abundantia cordis ſermo; ita etiam ex eadem actio dirigitur. Exterior enim homo celare non poteſt, qua diſpoſitione interior ambitus ſit. Flagrant enim ad proximòs per exteriorem ſtudia hominis interioris. Verùm ego cuncta ſigillatim, quæ ipſius ſunt, perſtringere non potero: vnum tamen adhuc memorabo, quo eius diligentia & ingenium, quod habuit ad benè agendum, magis clareſcat.

De furto equorum & negotio inſtitoris.

CAPVT XLV.

 Vidam Oeconomorum eius Rudolphus, vir bonus ac prudens, ad eum propter cauſas domeſticas veniebat. Cumque pro explicandis rebus aliquandiu apud eum moraretur, Episcopus, more ſuo, egreſſus viſitare xenodochium, ſtabulum tranſiuit Oeconomi; vidensque duos equos fortes, elegantì corpore, à comitantibus, cuius namque ſunt hi; inquit. Dicunt ei, hos eſſe Procuratoris ſui. Benè, inquit; magni ſunt & fortes. Certè portare habent precia & redemptiones captiuorum in terram Pomeranorum. Audierat enim quosdam de baptizatis ſuis in ciuitate barbararum gentium fuiſſe captiuatos. Sublatis ergò equis, Oeconomus, re cognitâ ad Episcopum venit: de via ſua & negotiis ſuis inſinuat, equitaturas repetit, quas ſi habere non poſſit, ad omnia ſe impeditum dicit. Cui Episcopus; non irascearis, obſecro; lucrum quoddam & negotiationem cogitaui. Eſto ſocius. Agamus pariter, vt de fructu & lucro actiõis pariter gaudeamus.

Decem equos pannis oneratos in Pomeraniam miſſurus, opera tua indigeo. Omnem igitur annonam, quæ ad vſus noſtros in partibus Saxonix reſpoſita ſeruatur, in argentis

*Timon.
Edit. Canif.
lib. 3. cap. 41.*

*Quem in ſum
equos Procura-
toris ſui S. Otho
deſtinari.*

*Pia negotiatio
S. Othonis in
Pomeraniam.*

e bis: